

Fuad BABAYEV

10 DİALOQ

Bakı - 2017

Fuad Babayev
10 DİALOQ

Fuad Babayevin “10 dialoq” kitabına 2016-cı ilin noyabr-dekabr aylarında www.strategiya.az saytında dərc edilmiş yazılarından bir qismi toplanıb.

Müəllif saytın redaksiyasına və şəxsən İsmayıl Qasımova minnətdarlığını bildirir.

ISBN - 978-9952-521-00-9

© F.Babayev, 2017

*Anam Fatma xanım Manafovanın
əziz xatirəsinə ithaf olunur*

YAZIÇININ SƏHƏRİ

- 600 səhifəlik “Səfsəfə doktoru”, ondan bir az nazik, görmüsən də sən, “TU-154”, bir də “Kitabbaz”, a kişi, “Kitabbaz”ı deyirəm e... 3 yekə romanın müəllifi olasan, səni tanıyalar, oxuyalar, bəyənlər... Haqqında yazı yazalar... Səhərdən-axşama kimi müsahibə verəsən. Elə sırağagün yekə müsahibəm getdi də qəzetdə. 2 səhifəlik. Axırda da günlərin bir günü başına belə bir iş gələ. Kimə desən, inanmaz...

- Nə olub axı?

- Nə olub deyəndə ki. A kişi, səhər tezdən evdən çıxıram ki, işə gedəm. Yəni dərsə. Dərs deyirəm də mən institutda.

- Hə, sonra?

- Elə qapıdan çıxmışdım ki, bir də gördüm məhəllədə bir gic var. Qədimşah. O gəlir düz üstümə. Elə mənə çatan kimi nə desə yaxşıdır?

- Nə dedi?

- Dedi ki, yazmayım.

- Yazmayasan?

- Hə... Mən buna deyirəm ki, o nə deməkdir? Bu da soruşur məndən ki, yazanam mən, yoxsa yox?

- Nə soruşur?

- Deyirəm, məndən soruşur ki, yazanam mən?

- Sən nə dedin?

- Nə dedim? Elə ağzımı doldururdum deyəm ki, yazıçıyam. Qayıdasan ki, Cavanşir deyir bəs sən yazansan.

-
- Cavanşir kimdi?
  - Cavanşir bizim uçaştkovıdır.
  - Hə...
  - Nə hə? Birində qonşuda qanqaraçılıq olmuşdu. Onda görmüşdüm ki, bizim uçaştkovımız budur. İnan Allaha, çəkisi olar onun 150 kilo...
  - Əsl uçaştkovı elə olmalıdır da.
  - Hə, nə isə. Cavanşir deyib bu Qədimşaha ki, mən yazanam.
  - Deyib, deyib də. Sonra nə oldu? Yazansan da sən. Yazıçı. Bir də, dayan görüm, bu Qədimşahdı-nədi, içkili idi?
  - Yox bir, ayıq idi. Pyaniskanın biridir də, bədbəxt oğlu bədbəxt.
  - Əşşi, indi bir qələtdi də eləyib. İçkili adam...
  - A kişi, sən dalısına qulaq as e.
  - Dalısı da var?
  - Bəs yoxdu? Elə dalısındadır da məsələ. Deməli, qır-saqqız olub bu Qədimşah. İnan Allaha. Üst-başından da da it iyi gəlir. İstəyirəm, başımdan eləyim, əl çəksin məndən. Deyirəm buna ki, daha uçaştkovı deyib də, o boyda adamdır... O deyirsə, yazanam, hə.
  - Hə...
  - Bu da qoymur gedəm. Əl çəkmir. Deyir ki, yazma.
  - Yazmayasan?
  - Hə, mənə deyir ki, yazmayım.
  - Yazma deyir, yazma da.
  - Zarafata salma, xahiş edirəm. Bu Qədimşah mənə de-
-

---

yir ki, yazmayım. Ömründə bir dənə kitab oxumayıb. Kitab başına dəysin. Adını yaza bilməz, bəlkə də.

- Elə bu?

- Hə. Sən demə, kimsə bizim binanın tinində biədəb söz yazıb. Qonşuda biri var, sən də məni bağışla, ayağı sürüşkənin biridir. Hə, onun ünvanına nəsə yazıblar divarda. Bu da Qədimşahın qeyrətinə toxunub. Gedib uçaştkovının yanına ki...

- Ha-ha. Başa düşdüm deyəsən... Ha-ha.

- Sən gülürsən. Mənim ürəyim partlayır. Dərman içməyən adam, səhərdən ikinci tabletkadır ki, atıram...

- Sən mənim canım, ay Tapdıq, bunlar elə bilirlər ki, sən yazmısan o biədəb sözü divara?

- Hə. Təsəvvür edirsən? Uçaştkovı bundan soruşub ki, Qədimşahdan, bəs, kimdən şübhələnir bu? Bu dəyyus da heç nə deməyib. Uçaştkovı da qayıdasan ki, məhəllədə bir dənə yazan var, o da məllimdir. Mənə məllim deyir də bunlar.

- Allah səni güldürsün...

- Hə, vallah. O da deyib ki, get ona, mənə yəni, başa sal. Yazmasın.

- Qədim... Nə oldu adı? Qədimşah?

- Hə, Qədimşah da gəlib mənə deyir ki, yazmayım. Mənə. O boyda "Səfsəfə doktoru"nun... Oxumusan da? Oxumamısan? Doğrudan oxumamısan "Səfsəfə doktoru"nu? Mən də gör dərdimi kimə danışırım e.

---

1 noyabr 2016-cı il

- Zərnigar xanım gec gələr görəsən?
- Bu ritorik sual olar da hər halda, elə deyil?
- Ritorik sual deyil.
- Həəə. Onda vəziyyət ağırdı.
- Niyə?
- Ona görə ki... Ona görə ki, əgər bu sual ritorik sual deyilsə, demək ona cavab verilməlidir.
- Aha.
- Amma sizin sualınızın cavabı yoxdur.
- Başa düşürəm, niyə yoxdur axı bu sualın cavabı?
- Xahiş edirəm, əsəbiləşməyin. Qəzənfər müəllim, Sizin cəmi 28 yaşıınız var. Amma, Siz çox əsəbisiniz.
- Həsən, bəsdi də. Bəsdi məzələndin.
- Mən və məzələnmək bunlar ayrı-ayrı kateqoriyalardır.
- Vəssalam da... Başlandı.
- Hələ heç nə başlanmayıb. Hər şey Zərnigar xanım, bizim adında düz 9 söz olan institumuzun ən mötəbər şöbələrindən birinin müdirəsi, xatırladım ki, o həm də fəlsəfə doktorudur, gələndən sonra başlanacaq.
- Nə başlanacaq?
- Sualinızı məmnuniyyətlə cavablandırıram. Zərnigar xanım bax o qapını açıb bu otağa daxil olan kimi, siz, bizim institutun gənc və əslində elə də böyük ümidlər verməyən ki-

---

çik elmi işçisi Qəzənfər müəllim ayağa qalxacaqsınız.

- Mən?

- Bəli, siz. Ayağa qalxacaqsınız və Zərnigar xanımdan icazə istəyəcəksiniz.

- Hə. Əgər vaxtında gəlsə.

- Zərnigar xanım dərhal xatırladacaq ki, başa çatmaqda olan həftə ərzində siz artıq dördüncü dəfədir ki, icazə alırsınız.

- Dördüncü dəfə?

- Hə, düz dördüncü dəfədir.

- Doğrudan?

- Bəli, bəli. Amma. Siz indi mənə desəniz ki, bu gün, bax indi nəyə görə icazə almaq istəyirsiniz... Ola bilsin mən Zərnigar xanımın nə zaman qayıdacağını sizə deyim.

- Həsən, sən Allah, zarafatı burax.

- Mən zarafat etmirəm.

- Bilirsən nə vaxt gələcək Zərnigar xanım?

- Mən əlbəttə bunu bilmirəm. Bunu heç bizim adında düz 9 söz olan institumuzun direktoru da bilmir. Amma...

- Bilirsən, bilirsən.

- Hə, icazə sənə nəyinə lazımdır? İlin-günün bu vaxtında?

- Həsən, bu tanışlıq saytı var e... Düzü bir az utanıram sənə deməyə.

- Tanışlıq saytı var?

- Hə, çaloynarazıqal.com-u deyirəm də.

- Elə sayt var?

- Özün deməmişdin mənə?

-
- Həə? Mən demişdim? Qoy yadıma salım. Hə. Ola bilər.
  - O saytda bir xanımla tanış olmuşam.
  - Aha.
  - Bayaq yazdı ki, saat 4-də metronun yanına gəlim. Görüşək.
  - 4-də? İndi neçədir saat?
  - Saat? 4-ün yarısıdır.
  - Həəə. Maraqlıdır. Görüşüb neyləmək fikriniz var?
  - A kişi, heç nə eləmək fikrimiz yoxdu. Prostu görüşmək istəyirik. Tanış olmaq.
  - Bəs demirsən ki, çaloyna... Nəydi o saytın adı?
  - Çaloynakom.az
  - Hə, həmin o saytda tanış olmusunuz?
  - Ay balam, orda tanış olmuşuq e, olmağına. Amma o orda Ancelina Colinin şəklini qoyub.
  - Kimin, kimin?
  - Ancelina Colinin!
  - Ha-ha-ha. Sən Allah, Qəzənfər, sən kimin şəklini qoy-musan bəs?
  - Mən? Mən şəkil-zad qoymamışam.
  - Necə yəni şəkil qoymamışam?
  - Qoymamışam şəkil.
  - Yaxşı bəs adın nədir orada? Hər halda...
  - Adım Maçodur.
  - Nə?!
-

- Maço!

- Doğrudan? Ha-ha-ha. Maço? Komediyaşan vallah sən. Bax, Zərnigar xanım bütün günü yazır kompüterdə. Biz də bilirik ki, dissertasiyasını yazır. Amma sən nə edirsən? Mən də deyirəm bu Qəzənfər bütün günü kompüterdə nə yazır? Sən demə maço layırmış...

- Yaxşı. Bəsdi. Onsuz da getmirəm. Gedərəm, Zərnigar xanım gəlib çıxar...

- Qulaq as. Bəs o xanımın adı nədir orda?

- Nə?

- Anselina Colini deyirəm də.

- Hə... O da adını yazıb...

- Nə yazıb?

- Şakira?

- Nə?

- Şakiraaa!

- Başa düşmədim, adını qoyub Ancelina Coli, Şakiranın şəklini qoyub?

- Hə də.

- Bəlkə başı xarabdı?

- Orda hamı elə eləyir də.

- Necə eləyirlər?

- Nə bilim, adlarını cürbəcür yazırlar... Aktrisalərin şəkillərini qoyurlar.

- Hə. Başa düşdüm.

- Başa düşdünsə, de görüm Zərnigar xanım nə vaxt gələcək?

- Mən əlbəttə dəqiq deyə bilmərəm...

- Həsən, bəsdi də.

- Yaxşı. Mən tamamilə təsadüfən Zərnigar xanımın rəfiqəsi ilə telefon söhbətini eşitmişəm.

- Eşitmisən?

- Hə. Eşitmişəm.

- Nə eşitmisən?

- Rəfiqəsi var ha, Pakizə xanım?

- O kimdir?

- Ay qardaş, bu institutun min illik zavxozu Qəmbər müəllimin qızı Pakizəni də tanıyırsan?

- Hə, o balaca qırmızı maşını olan?

- Ay, “malades”. Bax, o balaca qırmızı maşını olan Pakizə xanıma deyirdi ki, Zərnigar xanım...

- Ürəyimiz çəkildi də. Nə deyirdi?

- Heç, deyirdi ki, bu dəfə saytda Maço adlı bir dənəsi ilə, vallah elə belə də dedi, tanış olub. 4-də də metronun yanında görüşməlidirlər.

- Nəəə?

- Hə, vallah.

- Maço?

- Hə.

- Maaçço?

- Nə oldu sənə? Ay Qəzənfər... Qəzənfər, eşitmirsən? Ay qardaş, nə oldu sənə? İşə düşmədik...

10-11 noyabr 2016-cı il

- Hə, bacoğlu, təzə gəlmisən Bakıdan?
- Təzə gəlmişəm, məllim. Dünən, yox, srağagün.
- Hə, yaxşı eləmisən gəlmisən. Səməndər müəllim dedi ki, məqalə yazmaq istəyirsən bizimkilərdən, hə?
- Hə, istəyirəm br məqalə yazım.
- Jurnalistsən sən? Xətrinə dəyməsin, ona görə soruşuram ki, bacoğlu, bura çox adam gəlir. Hə. Vallah, gəlib deyirlər ki, jurnalistəm, basıb-bağlayırlar...
- Məllim, mən elələrindən deyiləm. Mən..
- Olmadı ki, bacoğlu. İncimə. Mən elə-belə soruşdum ki, biləm.
- Vəsiqəm də var. “Kosmonavtın şeypuru” qəzetinin ...
- Nəyin? Ha-ha. Bağışla, gülmək tutdu məni, kosmonavtın nəyinin qəzetinin?
- “Kosmonavtın şeypuru”. Ayda 2 dəfə çıxır qəzetimiz, 8 səhifəlik...
- Hə, hə, başa düşdüm. Amma, öz aramızdır, bacoğlu, qəzetin adı bir az qəribə çıxıb ha... Yox, yox, elə-belə deyirəm, dostyana...
- Məllim, bizim baş redaktorumuz cavanlıqda kosmonavt olmaq istəyib...
- Doğrudan?
- Hə, ola bilməyib, məllim, ona görə qəzetin adını da...

- Qoyub “Kosmonavtın şeypuru”. Başa düşdüm. Hə, indi keçək mətləbə, nə maraqlandırır bacoğlu səni? Sualları ver bala-bala, amma yazma ha, hələ.

- Sualları yazmışam, məllim.

- Yazmısan? Nə suallardı?

- Oxuyum?

- Oxu, oxu.

- İndi. Hə, mən yazmışam ki, Niyebetinsk şəhərində iki icmamız var...

- Yox!

- Nə yox?

- Niyebetinskdə bizim iki icmamız yoxdur, bir icmamız var. O da buradır!

- Bəs, axı mənə dedilər ki...

- Kim dedi?

- Bakıda dedilər, Səməndər müəllim...

- Səməndər müəllim heç vaxt elə söz deməz. Bilmirəm, Bakıda kim nə deyib, amma Niyebetinskdə bizim bir icmamız var. “Niyebetinskdə Məskunlaşmış Oğullar” Təşkilatı! O da buradır.

- Bəs, məllim, Niyebetinskdə... Bir dəqiqə, burada yazılıb ki...

- Harda, burda? Göstər görüm?! Nə yazılıb?

- Məllim, mənim kağızlarımı niyə cırırsınız?

- Nəyi cırıram mən?

- Cırırdınız da kağızlarımı indi?

- Bura bax, oğulbala, sən deyəsən bilmirsən hara gəlmişən?

- Mən oğulbala deyiləm.

- Yaxşı, ol jurnalist!

- Mən jurnalistəm.

- Hə, jurnalist, get yaz ki, öz qəzetində ki, Niyebetinskdə bir icma var. O biri icma, hansı ki, sən deyirsən, guya var...

- Aha.

- O icma deyil. Onlar adlarını qoyublar Niyebetinskde Yaşayan Soydaşlar, amma əslində orada bir dənə də ...

- Onlar da sizin haqqınızda elə bunu dedilər...

- Nə? Kim dedi?

- Niyebetinskde Yaşayan Soydaşlar təşkilatının sədr əvəzi...

- O alkaş?

- Alkaş deyildi, elə sizin yaşda bir adam olardı. Qalstuku da vardı.

- O avara qalstuk taxandı? Dayan, görüm, jurnalist, sən orda da olmusan? Haçan olmusan?

- Dedim, axı, məllim, mən 2 gündür Niyebetinskdəyəm.

- Özü də birinci ora getmişən?

- Nə olar birinci ora gedəndə?

- Bizim təşkilat onların təşkilatından 10 gün qabaq yaranıb.

-
- Bəs, məllim deyirdiniz ki, burada bir təşkilat var.
  - Hə, deyirdim, yenə də deyirəm. Ora, hara ki, sən getmisən, təşkilat-zad deyil.
  - Bəs siz?
  - Biz təşkilatıq. Bildin?
  - Bildim, məllim.
  - Malades! Get. Elə belə də yaz ki, Niyebetinskdə bizimkilərin bir təşkilatı var. Vəssalam!

16 noyabr 2016-cı il

- Salam, ay ağsaqqal. Hər vaxtın xeyir olsun. Necəsən?
- Salam ay oğul. Sağ ol, yaxşı olasan.
- Oturmusan bu mənzərəli yerdə, hava alırsan, eləmi?
- Elədi. Qadan alım, elədi.
- Lap yaxşı eləyirsən.
- Kimlərdəsən, ay oğul? Tanıya bilmədim.
- Mən? Ha-ha, mənə tanımadın ay ağsaqqal?
- Yox, oğul, belə... Tanış gəlirsən, amma...
- “Səsin Gəlsin” kanalından gəlmişəm ay kişi.
- Nə deyirəm, oğul. Qoy o da gəlsin...
- A kişi, deyirəm ki... Eşidirsən? Bahooo...
- Eşidirəm, ay oğul.
- “Səsin gəlsin” kanalından gəlmişik biz. Televiziyadan.

İndi bildin?

- Hə, başına dönüm, bildim. Xoş gəlmisiz, belə səfa gətirmisiniz... Həmişə də elə siz gələsiniz.

- Çox sağ ol, çox sağ ol, ağsaqqal. Biz gəlmişik ki, səndən müsahibə alaıq, ağsaqqal.

- Nə alasınız?
- Mü-sa-hi-bə!
- Hə, nə deyirəm, ay oğul, necə məsləhətədi, elə də eləyin.
- Ay sağ ol. Biz istəyirik ki. bax bu təzə tikilən körpü var

ha, onun haqqında bir az danışasan, biz də yazaq bu aparata...

-
- Vidioya eləmi?
  - Ay sağ ol. Ha-ha. Videoya, bəli videoya. Çəkəcəyik bax bu aparata. Aparıb göstərəcəyik şəhərdə. Oğul-uşaq da baxsın. Nə deyirsən, ağsaqqal?
  - Nə deyirəm, ay oğul. Çəkin, məsləhət sizindir.
  - Sağ ol. Ağsaqqal. Amma elə otur ki, arxada körpü görünsün.
  - Belə otursam olar?
  - Niyə olmur, lap yaxşı olar. Ay sağ ol, ağsaqqal.
  - Sən sağ ol, ay oğul. İndi mən nə deməliyəm?
  - Ağsaqqal, denən ki... Bax bura baxa-baxa denən ki, bu körpü çox yaxşı körpüdür. Bu körpü salınana qədər, nə idi bu kəndin adı? Axtarantapar?
  - Hə, ağrın alım, Axtarantapardı bu kəndin adı, qədimdən...
  - Onu sonra ağsaqqal. Kəndin qədimliyindən sonra biz danışırıq. İndi, bax bu təzə körpüdən danışmaq lazımdır.
  - Bu körpüdən?
  - Hə də, başqa körpü var?
  - Yoxdu, ay oğul.
  - Ay sağ ol. Bax bu körpü salınana qədər, axtarantaparlılar o taya, ordakı kəndin adı nədir ay baba?
  - O taydakı kəndin, eləmi?
  - Hə, hə. O taydakı kəndin adı nədi?
  - Sürüşənkənd deyərdilər ora ay oğul qədimdən.
-

- Hə, hə, Sürüşənkənd. Demək deyirsən ki, bax bura baxa-baxa, kameradır da bu, burdan yazılır, hə, deyirsən ki, bəs bu körpü tikilənə qədər Axtarantapardan Sürüşənkəndə keçib getmək olmurdu, indi olur... özü də çox rahat körpüdür.

- Deyim də. Amma...

- Amması-filanı yoxdur, ağsaqqal. Tez deyirsən bu sözləri, vəssalam.

- Hə, yaxşı ay oğul, amma bu körpü...

- Sonra, sonra ağsaqqal. İndi , qulaq as, biz gərək o biri tərəfə keçib o kənddən də bir nəfəri tapıb müsaibə alağ.

- O taydakı kənddən?

- Hə, də, bəs səhərdən nədən danışırıq ay kişi?

- Oğul, o kənddən... Mən nə deyirsiniz deyim, siz də yazın. Amma...

- Nə amma?

- Amma o kənddən adam çətin tapağ.

- Niyə? Nə olub o kəndə ki?

- O kənd, ay oğul, Sürüşənkənddi qədimdən oranın adı...

- Yenə başladı. Hə, Sürüşənkənddi oranın adı. Nə olsun?

- O olsun ki, ay oğul, bir xeyli vaxt olar, o kənd tamam sürüşdü...

- Neylədi?

- Sürüşdü getdi. Batdı evlər. Camaatı da köçürdülər başqa yerə.

- Necə yəni camaatı köçürdülər?
- Hə, oğul, yekə bortovoy maşınlar vermişdilər rayondan... Bu körpü də yox idi onda. O maşınlara yığıb camaatın ayın-oyunun apardılar.

- Bəs kənd necə oldu?
- Kənd olmadı da daha. Sürüşdü.
- Hara apardılar bəs camaatı?
- Bu taya apardılar, oğul. Aşağı tərəflərdə yer var, orda qəşəng evlər tikiblər onlar üçün.

- Bəs... İşə düşmədik... O tayda nə əcəb tikmədilər?
- O tayda? O tayda yer yoxdu ay oğul. Bir o Sürüşənkənd idi, qalan qayalıqdı.

- Bəs onda bu körpü?
- Körpünün də ay oğul, o taydakı dayağı da sürüşüb elə bil. Bilmirəm, gözün seçir, yoxsa yox...

- Bəs onda bu körpü?
- Hə, oğul, hara baxım danışım?
- Nə?
- Deyirəm, sən dediyin sözləri hara baxım deyim?
- Hansı sözləri?
- Çəkmirsiniz bəs?

17 noyabr 2016-cı il

AŞAĞI MƏHƏLLƏNİN KİŞİLƏRİ

- Qəzənfər, yığmısan da bütün Aşağı Məhəlləni bura?
  - Bəli, Məcid kişi.
  - Hamı burdadı da?
  - Hamı burdadı Məcid kişi. Bir Tofiq gələ bilməyib...
  - Tofiq?
  - Hə, Zülfüqar kişinin oğlu.
  - Nə olub ona?
  - Azarlayıb deyəsən...
  - Hə, nə olar... Allah şəfasın versin. Yerdə qalan hamı burdadı da?
  - Bəli, Məcid kişi, gəliblər.
  - Ay Qəzənfər...
  - Bəli, Məcid kişi.
  - Aşağı Məhəllədə neçə ev var?
  - Aşağı Məhəllədə...
  - Hə... Neçə ev var?
  - Bir dəqiqə deyim də. Demək, lap aşağı başdan... Kar Paşa bir.
  - Hə, lap aşağıda Kar Paşanın evidir də.
  - Bəli, Məcid kişi. Özü rəhmətə gedəndən sonra oğlu Həşim gəldi. İndi burdadı.
  - Hə, lap yaxşı. Yaxşı oğlandı o.
  - Ondan bir az yuxarı Tapdıq müəllimgilin həyətidir, böyründə də Lül Qəmbər...
-

-
- Hə-hə...
  - Tapdıq müəllim də burdadı, oğlanları da. Rəhmətlik Lül Qəmbərin oğlu da gəlib, kürəkəni Həsən də.
  - Hə, sonra...
  - Sonra ondan da yuxarıda Cərullagilin həyətidir, böyründə də, dikdirdə zəvmağ Fərəc...
  - Durur görəsən zəvmaq Fərəc?
  - Yox, Məcid kişi. Neçə ildir rəhmətə gedib.
  - Allah rəhmət eləsin!
  - Hə, Cərulla da gəlmiş bəyaz, oğlu da. Fərəcin də oğlanları burdadır.
  - İki oğlu vardı da onun.
  - Hə, Kamil, Şamil. Burdadılar.
  - Lap yaxşı. Sonra kim qaldı?
  - Cərullagildən sonra 5 dənə həyət var da Aşağı Məhəllədə.
  - Biri bizim həyətdi...
  - Bəli. Biri sizin həyətdi. O biri də vergidə işləyən Əliqulunun atasının həyəti.
  - Hə...
  - Sizin oğlanlarınız bəyazdan gəliblər. Əliqulunun atası burdadı, balaca qardaşı Söyün də gəlib.
  - Qaldı üç ev.
  - Bəli. Zülfüqar kişinin həyəti. Oğlu. Dedim də bəyaz. Tofiq azarlıdı. Ondan sonra, oxumuş Yunusun evidi. Burdadılar hamısı. Bir də alver İmangil...
  - Alver İman. Ada bax e.
-

-
- Hə, elə mən gözümlü açandan elə eşitmişəm...
  - O vaxt elə idi də. Yazıq rayondan gətirib... İnanırsan, heç bilmirəm nə satırdı o? Adı qalmışdı alver İman....
  - Hə...
  - İndi də biz hamımız olmuşuq alverçi, amma daha ad qoyan yoxdur... Nə isə, vobşim deyirsən hamı burdadı da?
  - Bəli, Məcid kişi.
  - Hə, başlayaq onda.
  - Başlayaq.
  - Qəzənfər.
  - Bəli, Məcid kişi.
  - İnan Allaha elə yorulmuşam. Hərdən istəyirəm, gedib samalyota bilet alım, minim samalyota. Qurtarım canımı bu Sibirdən. Nə qədər olar axı? Gedim Aşağı Məhəlləyə...
  - Doğrudan?
  - Hə, Qəzənfər. Sən cavansan hələ. Mənim yaşıma çatanda bilərsən ki, bu Sibir nə köpəyoğlu verdi.
  - Soyuqdu da bura.
  - Soyuqdu, hə. Amma öyrəşmişəm də buralara.
  - Elə biz də öyrəşmişik.
  - Nəsə. Gedək, ay Qəzənfər, görək başımıza nə gəlir... Deyirsən, Aşağı Məhəllənin başpapaqlıları burdadı da?
  - Paşti hamısı burdadı, Məcid kişi.
  - Getdik onda.
  - Gedək.

20 noyabr 2016-cı il

TƏLƏSƏNLƏR

- Ay məllim, salam-məleykim.
  - Salam, qonşu, salam.
  - Necəsən, ay məllim?
  - Yaxşıyam sağ olun. Siz necəsiniz?
  - Biz... Belə də, məllim. Hərdən yaxşı oluruq, hərdən pis oluruq, məllim. Vaxtına baxır da.
  - Yaxşı olarsınız. Salamət qalın.
  - Məllim, tələsirsən sən?
  - Bəli, qonşu, iş getməliyəm. Nəsə sözünüz vardı?
  - Sözüm var, hə, məllim. Çox tələsirsən sən?
  - Tələsirəm. Amma... Sözünüzü deyin. Bir-iki dəqiqəm var hələ.
  - Beş dəqiqən var? Əladu ki, məllim.
  - Bəli, eşidirəm.
  - Məllim, səni də yoldan eliyirəm, gərək bağışlayasan.
  - Allah bağışlasın. Buyurun, eşidirəm.
  - Məllim, vallah sən belə stroqi danışrsan, mən elə bil diksindirəm...
  - Niyə?
  - Deyirəm ki, sən belə stroqi-stroqi baxırsan adama, elə soruşursan ki, vallah mən özümü itirirəm az qala.
  - Allah eləməsin. Qonşu, sözünüzü deyin.
  - Hə? Deyim də. Məllim, sən savadlı adamsan da, elədi?
-

İnstitut qurtarmısan...

- Ali təhsilliyəm. Sözüünüzü deyin.
- Sözüümü?
- Dedim axı tələsirəm. İşə getməliyəm.
- Hə?
- Hə! Avtobusa yubana bilərəm.
- Hə, doğrudan ha, avtobusa. Məllim, bəs maşın almadun sən?

- Maşın almadım.
- Almadun?
- Ala bilmədim. Almaq istəmədim.
- Niyə? Niyə o birisilər aldı, sən almadun, hə? Bağışla e,

səhər tezdən yoldan eləmişəm səni...

- Hə, doğrudan da mən yubandım artıq...
- Yubandun? Get, get, məllim. Becid-becid getsən çatarsan avtobusa...

- Yox, gecdir. Getdi avtobus.
- Hə? Nə pis oldu, məllim?
- Eyb etməz. İndi ki, gecikmişəm, qoy indi bir-iki dənə

mən sual verim.

- Mənə?
- Bəli, sənə!
- Ver sualıvu məllim.
- Bax, sən səhər tezdən o zəhrimardan vurub niyə dayanmısan burda?

- Məllim, dedim axı sən elə stroqi baxanda mən elə bil səksənirəm.

- Və sən, hə, sən bilirsən ki, yoldaşın səhər tezdən birinci avtobusla gedib işə?

- Pakizə? Hə, gedib. Noolsun, məllim? İşə getmək olmaz bəyəm?

- Və sən bilirsən ki, o mərkəzdəki yeməkxanada xadimə işləyir?

- Bilirəm! İşləyir?!

- Bəs sən niyə burda avaralanırsan səhər tezdən? Özü də bu vid-fasonda.

- Nə olub mənim vid-fasonuma, məllim?

- Güzgüyə baxsan bilərsən.

- Baxaram... Vapşə mən tələsirəm məllim.

- Hara tələsirsən?

- Hara? İşim var.

- İşin var?

- Hə, var! Ola bilməz mənim işim, məllim?

- Ola bilər, niyə olmur?

- Fisyo da məllim.

- O ki, qaldı dəqiqəbaşı “məllim, məllim” deməyinə... Sən də müəllim işləyirdin axı qabaqlar? İçməyə başlayana qədər. Heç olmasa o yadındadı?

- Dedim axı məllim, stroqi-stroqi baxma da mənə.

21-25 noyabr 2016-cı il

YERLİ KORTASAR

- Sən özün də bilirsən ki, məndən yoxdu da?
- Səndən yoxdu?
- Hə də, məndən yoxdu. Yoxsa şübhən var buna, hə?
- Şübhəm var deyəndə ki...
- Açıq de xahiş edirəm fikrini.
- Açıq deyirəm də, imkan ver.
- Verirəm, de.
- Bahooo. Bax birdən-birə deyirsən ki, məndən, yəni səndən yoxdu.
- Deyirəm.
- Nəyə görə yoxdu səndən?
- Nəyə görə?
- Hə, nəyə görə yoxdu səndən? Kosmonavtsan, qəhrəmansan, dahisən, nəсэн?
- Kosmonavt deyiləm.
- Ay sağ ol...
- Qəhrəman da demək olmaz mənə, yəqin ki.
- Aha...
- Amma...
- Dahisən eləmi?
- Deyiləm?
- Yox!
- Sən də olardansan onda belə çıxır?

-
- Kimlərdən?
  - Olardan!
  - Olar kimdi a kişi?
  - Olar... Onlar! Gözü götürməyənlər.
  - Nəyi götürür onların gözü?
  - Necə yəni nəyi? Məsələn, “Şeypur” un uğurunu!
  - Nəyin uğurunu?
  - Mənim təzə romanımın...
  - Yənə yazmısan?
  - Yazmışam!
  - Çap da elətdirmisən də, belə başa düşdüm.
  - Xainlərin, xəbislərin açığına elətdirmişəm!
  - Hə...
  - Nə hə?
  - Heç...
  - Üstüörtülü danışma. Sözüünü açıq de.
  - Açıq deyim?
  - Hə!
  - Deyim də. Sənin. Bax xətrinə dəysə də, dəyməsə də deyəcəyəm. Sənin o cəfəngiyyatları yazıb doldurub, sonra da üstəlik borc-xərc eləyib çap etdirməyin...
  - Bu böyük ədəbiyyatdır...
  - A kişi, qulaq as. Dedin açıq deyim fikrimi, mən də deyirəm.
  - De, de. De, ürəyin boşalsın, mən də bilim ki, sən də
-

---

məni qəbul etməyən...

- Hə, mən də səni qəbul etməyənlərdənəm.
- Özün dedin də bunu?
- Özüm dedim, əlbəttə.
- Etiraf eləyirsən də?
- Hə, eləyirəm.
- Aydınır.
- Səninlə danışmağın mənası yoxdur, vallah.
- Hə?
- Əlbəttə ki, hə! Bax, sənin yazdığın bu mənasız yazılar

kimə lazımdır?

- Necə yəni kimə lazımdır?
- Heç kimə lazım deyil.
- Lazımdır, lazım olacaq.
- Nə vaxt? Bax, mən səni bu təzə “Şeypur”unu əlbəttə

ki, görməmişəm, amma bundan əvvəl yazmışdın ha, çap da elətdirdin e, nə idi onun adı?

- “Bəxtəvər Məcnun”u deyirsən?
- Hə, hə, o nə idi sən Allah?
- Necə yəni nə idi? Roman idi!
- Elə roman olmur.
- Ha-ha. Oxumuşdun?
- Oxumuşdum deyəndə ki. Vərəqlədim də.
- Niyə oxumadın?
- Ona görə ki... A kişi, elə roman olmur. Romanın başı-

---

ayağı olar...

- Bəs Kortasar?
- Kim?
- Xulio Kortasar!
- Priçom tut Kortasar?
- Priçom tut! Sözüənə bax. Kortasarın da romanı var. Ba-

şı-ayağı olmayan...

- Vəssalam da... Ay qardaş...
- Yoxsa onu da bəyənmirsən?
- Kimi, Kortasarı?
- Hə, Kortasarı!
- Onu bəyənen bəyənib də.
- Məni də bəyənen tapılar.
- Nə vaxt?
- Tələsmə.
- Nə isə... Getdim mən.
- Getmə bir dəqiqə.
- Niyə?
- Bilirsən... Bir az utanıram deməyə.
- Yenə pul lazımdı?
- Hə, bir az.
- Bir az?
- 50 manat.
- 40 manat verə bilərəm.
- 50 manat lazımdı.

-
- Bildim ki, 50 manat lazımdı. Yoxumdu.
  - Yaxşı ver, 40 manatı.
  - Buyur. Amma de görüm... Amma düzünü de.
  - Nəyin?
  - Sözü! Yenə mətbəyə borcun qalıb?
  - Hə...
  - Daha sənə sözü yoxdu mənim.
  - Hə, mətbəni işlədən də elə sənın tayındı.
  - Mənim tayımdı?
  - O da qəbul eləmir ki, “Şeypur”...
  - Bədi!
  - “Şeypur” da, “Bəxtəvər Məcnun” da, o biri əsərlərim də dahi əsərlərdir!
  - Getdim mən. Sağ ol.
  - Bir dəqiqə, bir dəqiqə! Bu əsərləri, hə, hə, bu əsərləri pul tapıb tərcümə elətdirəcəyəm, onda görəcəksən... Görəcəksiniz!
  - Görərik, sağ ol, sağ ol.
  - Axı niyə ispan deyiləm mən?!

30 noyabr 2016-cı il

- Dayoğlu, gördün də?
- Gördüm, qağa, gördüm.
- Gördün də necə yola saldım hərifini?
- Gördüm, gördüm. Əla elədin, çox belə, nə təhər deyim e, yaxşı dedin ona.
- Hə, özümün də xoşum gəlirdi.
- O dedin e... Nə təhər dedin?
- Nəyi?
- Neçə ildən bəri burdan durmağımızı dedin e. Sarı “Jiquli” məsələsi...
- Ha-ha. Elə döyül məyər?
- Vallah elədi.
- A kişi, sən Allah, biz bu şəhərə gələndən onları iki həftə sonra aldı da dədəm o sarı “Jiquli”ni.
- Hə, elə onları.
- Ucuz almışdı ha, özü də . Mən də, onda pravam-zadım da yox idi ha, sırazu gəldib durdum da burda.
- Hə, hə, elə oldu.
- Odu, budu, durmuşuq dedim bayaqkına burda.
- Hə, vallah elədi. O vaxtdan burdayıq da biz.
- Sonra sən gəldin, bir də mamaoğlumuz... Düzdü?
- Düzdü.
- Vəssalam da. İndi biz bu yeri verməliyik başqasına ki,

---

gəl sən də çörək qazan?

- Həriflik biz?
- Üstəlik, onun maşını da elə bil təzəydi...
- Heç sağlığına qismət olmasın, dördgözüydü də...
- Hə? Amma elə bil lap təzə idi...
- Darıxma, o tərəfə keçəndə onu da soruşdum...
- Maşının ilini?
- Hə... Maşının ili də təzədi.
- Nəynən alıb görəsən bu o maşını?
- Ə, mən nə bilim? Əsas odu ki, yola saldım getdi.
- Allah canına sağlıq versin. Allah səni bizim başımızın

üstündən əskik eləməsin.

- Hə, özü də dedim ki, bu tərəflərə baxan polis də guya bizim yerlidi.

- Doğrudan?
- Hə, elə dedim.
- Nədi bu postovoy gəlir ha, bizim rayondandı o da?
- Vay dədə vay. Ə, sən nə vaxt ağillanacaqsan?
- Nə təhər?
- A kişi, özüm dedim o bayaq gələnə ki, bəs buralara

baxan polis də bizim yerlidi. Bildin?

- Hə, başa düşdüm.
- Dedim ki, qurdalamasın. Gedib şikayət-zad eləyər ki,

bəs mən də gəlib taksavatlıq eləmək istədim, mənə qoymadılar, filan elədilər.

- Düz demisən.
- Hə, bax belə...
- Mənə bax, raz ki, sən bizi bu bələdan da qurtardın ha...
- Bəla deyəndə ki, hə də. Onun maşını təzə, özü də gördün də, üzünü qırxıb, təmiz köynək-filan da geyinib. Kliyent köpəyoğlu da onun maşının qoyub bizim bu cəhrəyə minəsi deyildi ki?

- Hə,mən də elə onu deyirəm də.
- Hə...
- Onu deyirdim axı, qağa, sən ki, bizi bu bələdan qurtardın ha, bu günkü əbed mənliydi.

- Hə?
- Hə!
- Denən sən öl?!
- Sən öl!
- Malades! Kişi adamsan vallah.
- Özü də, qağa, bir dənə o balaca qırmızıpapaqdan da alacağam.

- Hə?
- Yuyaq da. Bəs yola salmışan bayaq o “Mercedes”də gələn...

- Özü də qorxutdum e onu bir partiya...
- Hə?
- Bəs necə? Dedim ki, səni göstərib, hə, dedim bax o arıq var ha, yaman yazandı, özü də müharibə əlilidi...

-
- Mən?
  - Hə, də. Sən guya əlilsən.
  - Qağa, mənim kağızım fiktivnidi də, sən bilirsən...
  - A kişi, uşaq olma, əsas odu ki, kağızın var!
  - Var, kağızım, cibimdədi.
  - Vəssalam da. Bura bizlikdi, fikir eləmə. Sən öl, bir köpəyoğluna qoymayacağam gəlib biz duran yerdə taksavatlıq eləsin.
  - Sağ ol, qağa.
  - Mənə bax, bir azdan əbedə gedəcəyik, mən istəyirəm indidən bir zər atım?
  - Zər atasan?
  - Hə, də... Həmişə eləmirəm?
  - Eləyirsən, qağa, eləyirsən.
  - Hə, amma sənə deyim bu zərlərin də zibili çıxıb.
  - Doğrudan?
  - Hə, deyir zərləri bir nəfər gətirir ancaq. Başqa heç kimə qoymur ki, o da zər gətirsin. Camaat da zər atsın, başı qarışsın.
  - Elə şey olmaz.
  - Nə təhər yəni olmaz? Bir adam gətirir zərləri. O gün bir kliyent oturmuşdu, hə, açkili bir kişi idi, arıq.
  - Hə, yadıma düşdü. O çaşıb sənə onluq verən.
  - Hə, zalım oğlu, beşlik əvəzinə çaşdı, onluq verdi, sonra da düşdü getdi. Ha-ha.
-

-
- O dedi ki, zərləri bir adam gətirir?
  - Hə, dedi ki, zərləri bir adam gətirir. Başqa heç kimə də qoymur zər gətirsin. Bir cür ad da dedi...
  - Mo- no- po- li- ya?
  - Hə, hə. Elə dedi. Özü də dedi ki, pis şeydi o, nə təhər dedin? Mono-poliya?
  - Hə, hə. Əlbəttə, pis şeydi.
  - Nə deyirsən, zər atım bir az, gedək əbədə?
  - Gedək, qağa, gedək. Onsuz da kliyent-zad yoxdu.

2 dekabr 2016-cı il

İMZA GÜNÜ

- Qardaş, istəyirəm kitabımın imza gününü keçirəm.
- Hə? Nə gözəl? Lap yaxşı. Allah xeyir versin. O gün olsun...
- A kişi, bir dayan görək. Nə oldu sənə? Avtomat kimi üyüdüb tökürsən...
- Hə? Dedin tədbir olacaq, sevindiyimdən...
- Çox sağ ol, çox sağ ol. Mən bilirəm ki, sən mənim uğuruma sevinən adamlardansan.
- Bəs necə, bəs necə. Borcumuzdur.
- Hə, bax indi gəldin əsas məsələyə.
- Mən gəldim?
- Hə, demədin borcumuzdur?
- Dedim, hə...
- Ay sağ ol, bax indi, mən bu imza günün keçirəcəyəm ha, görüm mənə borcu olanlar nə edəcəklər?
- Borcu olanlar var sənə?
- Bəli, var.
- Nə qədər vermişən soruşmaq ayıb olmasın?
- Mən... A kişi, söhbət puldan getmir...
- Dedin borc, mən də dedim yaqın...
- Borc verməmişəm, amma kitablarının, heç kitab deməyə də dilim gəlmir, amma nə edək, belədir də... Hə, kitablarının təqdimatlarına getmişəm. İndi onların da...

-
- Borclarıdır ki, gəlsinlər sənin kitabının... Nə təhər dedin?
  - Nəyi?
  - Kitabın nə günü olur?
  - İmza günü! İmza günü!
  - Hə, onlar da gələrlər... Gələrlər, mən bilirəm ki, gələrlər.
  - Gələcəklər! Ağızları nədir gəlməsinlər?
  - Hə, hə. Nə vaxtdı tədbir?
  - Bax elə istəyirəm onu məsləhətləşək səninlə.
  - Buyur, buyur.
  - Hə, əvvəla istəyirəm bu imza günü belə samballı bir yerdə olsun.
  - Əlbəttə, elə olmalıdır da.
  - Hə, o samballı yer də "Antanana... zəhirmar, restoranın adını da elə qoyub ki.. Dilimə də yatmır...
  - "Anta, iki dənə na, sonra da rivunu deyirsən?
  - Necə oldu? Anta-nana- rivu?
  - Hə...
  - Hə, bax o restoran çox döşümə yatır, imza günümü orda keçirsəm necə olar sən bilən?
  - Əla olar. Ora yaxşıdır. Olmuşam bir-iki dəfə. Amma...
  - Nə, amma?
  - Bahalı yerdi də ora?
  - Bahalı yerdi, bəli. Amma, mən havayı yerə yazmamışam ki, o şeiri?
  - Hə? Şeir yazmısan o restorandan?
-

- Bəs necə? “Atlana–atlana Antananaya”. Oxumuşdum ki, sənin üçün?

- Hə,nə olsun?

- Necə yəni nə olsun? Özünə də oxumuşam, müdiri var e oranın.

- Hə?

- Hə! Xoşuna da gəlib. Güzəşt eləyəcək 100 faiz.

- Nə deyirəm, amma...

- Uverennı danış! Həmişə uverennı danış!

- Yaxşı, raz ki, sən deyirsən....

- Hə, bu belə. İndi gərək öyrənim görüm oranın boş vaxtı nə vaxtdı.

- Ora elə boş olur da son vaxtlar.

- Elə olsa yaxşıdır... Vəssalam da, əsas yerdi. Bir də...

- Qonaqlar?

- Hə, qonaqlar da dedim də, kitablarının imza günlərinə getdiyim, ondan sonra, məclislərində çıxış elədiyim adamlardı, gələcəklər...

- Hə, qələm dostlarını da yəni sənini?

- Dostlarımdı, hə. Mənim kimi, belə pis çıxmasın, tanınan olmasalar da, onlar da qələm sahibləridir. Ondən sonra, nə isə, var da bir-iki sözə qoymət qoyan adam, onlar da gələcək imza günümə. Rayonun saytı da yazacaq, şəkilləri-filanları da yerləşdirəcək. Qurtardı, getdi.

- Çox əla. Xeyirli olsun.

-
- Hə, olar, xeyirli olar.
  - Kitabdan var yanında?
  - Nədən?
  - Demirsən ki, təqdimat eləyəcəksən...
  - Hə...
  - O kitabdan deyirəm də, təzə çıxandan, bir dənə varsa...
  - Təzə çıxmayıb, altı il əvvəl çıxmışdı ha, vermişdim ki, ondan sənə?
  - Altı il əvvəl?
  - A kişi, “Şadlığımıza şitliyim”i deyirəm də.
  - “Şadlığımıza şitliyim”? O balaca kitabı deyirsən?
  - Balaca kitabı?! Poeziyanın balacası olmur.
  - O çoxdan çıxıb axı?
  - Nə olsun?
  - Bəs bu təqdimat, imza günü təzə kitab üçün olmur?
  - Kitabın köhnəsi olmur heç zaman,
Qoru, saxla onu, sanki bir saman!
  - Nə təhər dedim?
  - Nəyi dedin?
  - Bədahətən dedim indi sənə bir beyt.
  - Hə, amma...
  - Amması-filanı yoxdur.
  - Nə deyim?
  - Heç nə, heç nə demə. O vaxt ağlım olmayıb, keçirməmişəm. İndi keçirirəm imza günümü. Olmaz?
-

-
- Olar, niyə olmasın.
  - Sən mənim uğurlarıma sevinən adamlardansan. Ona görə dedim ha bunları sənə.
  - Sağ ol, çox sağ ol.

5 dekabr 2016-cı il

- Bəxtəvər müəllim, mən Sizi ürəkdən təbrik edirəm.
- Məni?
- Bəli, bəli, Sizi.
- Çox sağ olun, amma...
- Açığını deyim ki, bir az həyəcanlıyam. Çünki, əvvəla

çox sevinirəm ki, Sizi şəxsən görürəm, düzü heç inanmırdım ki, bu gün görə biləcəyəm Sizi.

- Doğrudan?
- Bəli. Bəli, Bəxtəvər müəllim. Bilirəm ki, çox məşğul

adamsınız və bizim rəhbərlik deyəndə ki, məhz mən Sizi görməliyəm, əvvəl istədim...

- Oğul, vallah mən başa düşə bilmirəm söhbət nədən gedir?

- Başa düşə bilmirsiniz?
- Yox.
- Onda Sizə deməyiblər?
- Nəyi deməyiblər?
- Bir dəqiqə, bir dəqiqə, mən indi zəng edib dəqiqləşdirərəm ki, nəyə görə...

- Ay oğul, bir dəqiqə dayan görüm. Nəyi deməliydilər ki, mənə?

- Yəni Sizin bizim nominantların siyahısında yer alanda deməliydilər axı...

- Harda yer alanda mənim adım?
- Bizim nominantların siyahısında.
- Sizin... Siz məni kiminləsə səhv salmışınız yəqin.
- Sizi?
- Hə, ay oğul, olur belə işlər.
- Elə şey ola bilməz, Bəxtəvər müəllim.
- Ya da nəsə anlaşılmazlıq var...
- Yox. Bəxtəvər müəllim, anlaşılmazlıq yoxdur. Siz bizim nominantların siyahısında yer almışınız, indi deyim, bəli, noyabrın 4-də. Burada yazılıb.

- Harada? Bağışla, ay oğul, siz kimsiniz?
- Siz Allah, üzürlü hesab edin...
- Edirəm, kimsiniz siz?
- Bayaqdan özümü təqdim eləməmişəm.
- Elə özünü təqdim.
- Edirəm. Mən “Şadlığına Şitlik Edənlərə Qahmar Çıxanlar Birliyi”nin regional nümayəndəsiyəm. Adım...

- Haranın, haranın?
  - ŞŞEQÇB-nin.
  - Şşş... Necə, necə?
  - ŞŞEQÇB! Nə əcəb eşitməmişiniz?
  - Nə təhərdi sizin təşkilatın adı?
  - Tam adı yəni?
  - Hə, hə. Tam adı.. Şadlığına Şitlik?
  - Şadlığına Şitlik Edənlərə Qahmar Çıxanlar Birliyi.
-

- Doğrudan belədi təşkilatın adı?
- Bəli, əlbəttə.
- Hm. Qəribədir. Hə, nə istəyirsiniz məndən?
- Bizim təşkilat, Bəxtəvər müəllim, bizim ekspertlər qrupu Sizin adınızı bizim nominantların siyahısına daxil edib, noyabrın 4-də.

- Heç nə başa düşmürəm.
- Nominant bilirsiniz də nədi?
- Ay oğul, mən... A kişi, mən 40 ilin yazıçısıyam, bilirəm nədir nominant.

- İnciməyin, Siz Allah, Bəxtəvər müəllim.
- Prostu başa düşə bilmirəm ki, mənim adım nə gəzir Sizin şadlığına şitlik edənlərin siyahısında.

- Şadlığına Şitlik Edənlərə Qahmar Çıxanlar Birliyinin.
- Hə, hə, oranın. Nə edir mənim adım.. Necə düşüb ora axı?

- İcazə verin izah edim Bəxtəvər müəllim.
- Edin, edin.
- Bizim ekspertlər şurasının üzvləri mətbuatı izləyirlər...
- Hə, sonra?!
- Üzr istəyirəm, izləyirlər mətbuatı və fəal insanları, hansılar ki, öz sahələrinin aparıcı adamlarıdır, onları müəyyən-ləşdirib...

- Hə, sonra?
- Onların siyahısını tuturlar.

- Elə bu?

- Yox, yox, Bəxtəvər müəllim. Siyahı bizim əməkdaşlar tərəfindən tutulur...

- A kişi, bildim onu. Tutulur siyahı. Sonra nə olur?

- Sonra gizli səsvermə yolu ilə...

- Nə yolu ilə?

- Açıq səsvermə yolu ilə...

- Bayaقدan gizli idi, indi açıq oldu?

- Bizdə şəffafdı bütün proseslər Bəxtəvər müəllim.

- Hə, bilirəm, bilirəm. Sonra səs verib neyləyir sizin ekspertlər?

- Qalıbləri müəyyənləşdirlər.

- Nəyin qalıblərini?

- Bəs, dedim axı, Bəxtəvər müəllim, nominantlar, bilir-siniz də necə olur?

- Vay dədə vay. A bala, mənim davleniyam var, təzyiqim...

- Allah şəfa versin!

- Şəkərim tez-tez...

- Allah şəfa versin!

- Sözüünü de!

- Sözüüm budur ki, Siz, Bəxtəvər müəllim, bizim Şadlığı-na Şitlik Edənlər...

- Yenə?!

- Qısa deyim? Yaxşı. Sizi "İlin Şadlığına Şitlik Eləyəni"

---

seçiblər.

- Məni?
- “Ələkçinin yazar dostu” nominasiyasında.
- Nə nominasiyasında?
- “Ələkçinin yazar dostu”...
- Hə, çox sağ ol, çox sağ olun.
- Buyurun, Bəxtəvər müəllim!
- Gedə bilərəm də indi mən?
- Əlbəttə! Yox. Bir dəqiqə, Bəxtəvər müəllim, bir dəqiqə.
- Nədir?
- Sizə diplom veriləcək. “Çal, oxu, oyna” restoranında “Şən nəğmə, şad mahnı” müsabiqəsinin qaliblərindən iki, yox üç nəfərin iştirakı ilə tədbir keçiriləcək və Siz cəmi 450 manat ödəməklə...

- Neyləməklə?
- Gəlib iştirak edəcəksiniz. 12 cür qəlyanaltı və Rusiya spirtli içkiləri...

- Bir dayan görüm. Mən nə etməliyəm?
  - Gəlib iştirak...
  - Onu yox!
  - Hə, siz 450 manat ödəməlisiniz.
  - Mən?
  - Siz?
  - A bala, mən şair adamam...
  - Bəxtəvər müəllim!
-

-
- Nədi, ay oğul? Adresi səhv salıb sizin ekspertlər?
  - Yox, xeyir, Bəxtəvər müəllim.
  - Bir də ay oğul, cavansan sən hələ. Mənə de görüm harada görünüb ki, mükafat alan adam pul versin?
  - Siz “Saxsı Karandaş” mükafatını almısınız da, düzdür Bəxtəvər müəllim?
  - Bəli.
  - Pulsuz vermişdilər onu sizə, Bəxtəvər müəllim?
  - Mənə! Onu? Kim?
  - Sizə “Saxsı Karandaş”ı pulsuz vermişdilər?
  - Ay oğul, bir az yavaş. Sən nə interesni oğlansan?
  - Bizdə də elədir də mükafat. Bəs bizim ekspertlər...
  - Yaxşı, yaxşı. De görüm, tədbirdə araq doğrudan da rəsiyski olacaq?
  - Bəs necə, Bəxtəvər müəllim?
  - Hə, lap yaxşı. Danışdıq! Oldum sizin nominant!

8 dekabr 2016-cı il

Fuad Babayev
10 DİALOQ

Məsul redaktor
Gündüz Nəsibov
Bədii redaktor
Mətanət Babayeva
Texniki redaktorlar
Təmkin Məmmədli
Dadaş Musayev
Dizayn və səhifələnmə
Elviz İsmayilov

Çapa imzalanıb: 04.03.2017

Format: 70x100 1/32

Həcmi: 1,25 ş.ç.v

Sifariş: № 80

**POLYGRAPHIC
PRODUCTION**

Tel: 447-75-05 Faks: 447-75-04

mətbəəsində çap olunub
